

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۷/۱۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۰/۱۰

صفحه ۸۶ تا ۱۱۳

ارائه الگوی مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری با تاکید بر مناطق ساحلی شمال کشور^۱

بهمن کارگر^۲، ناصر بیات^۳، اکبر رضا زاده^۴، عبدالله حسن زاده مقدم^۵

چکیده

گردشگری به یکی از بزرگترین بخش‌های اقتصادی رو به رشد در جهان تبدیل شده است. پلیس در استان‌های شمالی کشور (مازندران، گیلان و گلستان) بدیل دارا بودن ویژگی‌های خاص جغرافیایی، اقلیمی، برای تامین امنیت میلیون‌ها گردشگر (داخلی و خارجی) نیازمند الگوی مدیریتی استاندارد جهت تضمین ایمنی و امنیت گردشگری انبوه می‌باشد. از این رو هدف تحقیق حاضر شناسایی الگوی مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری در استان‌های ساحلی شمال کشور است.

تحقیق حاضر دارای رویکرد آمیخته (کیفی، کمی) و از نوع کاربردی دارای طرح پژوهشی اکتشافی پیمایشی است. جامعه آماری در بخش کیفی شامل خبرگان دارای مدرک کارشناسی ارشد و دکترا با حداقل ۲۰ سال سابقه مدیریت در فراجا و حوزه گردشگری (حداکثر ۱۵ نفر تا رسیدن به اشباع داده)، در بخش کمی شامل ۱۵ نفر خبرگان قبلی و ۱۵ نفر خبرگان جدید از متخصصان و کارشناسان خبره دانشگاهی حوزه انتظامی، امنیتی، گردشگری که به صورت هدفمند انتخاب شدند. در بخش کیفی از طریق مصاحبه نیمه ساختار یافته و در مرحله کمی از پرسشنامه با مقیاس پنج وضعیتی طیف لیکرت برای اکتشاف نهایی الگوی مورد توافق خبرگان نظرسنجی گردید. جهت تحلیل داده‌های کیفی پس از پیاده سازی متن مصاحبه‌ها، از تکنیک تحلیل مضمون (تم) استفاده گردیده است. در بخش کمی برای خلاصه سازی و تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش دلفی و ضریب توافقی کندال استفاده شد. پس از انجام مراحل کیفی و دوراند دلفی، الگوی مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری استان‌های ساحلی شمال کشور با ۳ بعد، ۱۰ مولفه و ۴۵ شاخص مورد تایید قرار گرفت. ترتیب اولویت مولفه‌ها به لحاظ درجه اهمیت آن‌ها در مدیریت انتظامی امنیت گردشگری به این صورت است که کیفیت بخشی عملکرد دارای بالاترین رتبه و مدیریت ترافیک محورهای دارای پایین‌ترین رتبه می‌باشد.

واژگان کلیدی: الگو، مدیریت انتظامی، امنیت، امنیت گردشگری، مناطق ساحلی

۱. این مقاله برگرفته از رساله دکتری با عنوان الگوی مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری با تاکید بر استان‌های

ساحلی شمال کشور می‌باشد

۲. استاد جغرافیای دانشگاه جامع علوم انتظامی امین

۳. دانشیار گروه جغرافیا، دافوس دانشگاه جامع علوم انتظامی امین

۴. استادیار دانشکده منابع انسانی دانشگاه جامع علوم انتظامی امین

۵. دانشجوی دکتری رشته مدیریت پیشگیری از جرم دانشگاه جامع علوم انتظامی امین (نویسنده مسئول)

abdolahhassanzadeh@gmail.com

Providing a Model of Law Enforcement in Tourism Security Emphasizing on the Coastal Areas of North of the Country

Bahman Karegar¹, Naser Bayat², Akbar Reza Zadeh³,

Abdollah Hasan Zadeh Moghaddam⁴

Abstract

Tourism has turned into one of the biggest booming economic sections in the world. Due to northern provinces of our country (Mazandaran, Gilan and Golestan) having special geographical, climatic features and the need to provide security of millions of tourists (internal and foreign), police need to apply a standard management model to ensure safety and security of mass tourism there.

Therefore; the present research is intended to identify a law enforcement management model in tourism security in the northern provinces of our country.

The present research has a combined approach (qualitative and quantitative) and is of applied type and has a research, discovery and survey plan. The statistical society in the qualitative part includes experts holding M.S and Ph.D degrees with a minimum of 20 years of background in management in Faraja (Iran Police) and the field of tourism (at most 15 people till reaching saturation level), and in the quantitative part, it includes 15 former experts and 15 new experts ranging from university, police, security and tourism specialists and experts who were purposefully selected. In the qualitative part, a survey was conducted through semi-structured interviews and in the quantitative phases, questionnaires with Likrat five-status scale was also used for final discovery agreed by these experts.

Theme analysis techniques were used in order to analyze the qualitative data after transcribing the interviews. In the quantative part, Delphy and Kendall agreement coefficients were used to summarize and analyze the data. After conducting the qualitative and quantative phases and two Delphy rounds, the law enforcement management model in tourism security for the coastal provices of the northern part of the country with 3 dimensions, 10 parameters and 45 indexes were all verified. The priority of parameters in terms of their degrees of importance in the law enforcement management of the tourism security indicate that providing quality of performance ranks highest and traffic management of axes rank lowest.

Key Words: model, law enforcement management, security, tourism security, coastal parts.

1. Assistant Professor, Amin Police University

2. Assistant Professor, Amin Police University

3. Assistant Professor, Amin Police University

4. Assistant Professor, Amin Police University abdollahhassanzadeh@gmail.com

مقدمه

در ایران نگاه تخصصی به موضوع امنیت گردشگری در نیروی انتظامی وجود ندارد. اگرچه دستورالعمل ارتقاء امنیت گردشگران خارجی و مقاصد گردشگری سال ۱۳۹۳ وزارت کشور، دستورالعمل پشتیبانی و تامین امنیت گردشگران خارجی در مقاصد گردشگری سال ۱۳۹۴ معاونت عملیات فراجا و دستورالعمل تشکلی گان حفاظت سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری سال ۱۳۷۹ به صورت پراکنده و جزیره‌ای به امنیت گردشگری پرداختند؛ اما هیچ الگوی استاندارد برای مدیریت خدمات انتظامی به گردشگران داخلی و خارجی و همچنین مردم مناطق مقاصد گردشگری (که زندگی طبیعی آنان متأثر از حضور گردشگران انبوه شده است؛) وجود ندارد و زمینه نارضایتی و مشکلات متعدد برای مردم بومی، پلیس و گردشگران (داخلی و خارجی) استان‌های موصوف گردیده است.

با توجه به تجارب محقق طی سال‌ها خدمت در استان‌های گردشگرپذیر، الگو و روش مدیریتی استاندارد برای تامین امنیت گردشگران و هم‌پوشانی بین بخشی دیده نمی‌شود. اقدامات جزیره‌ای ناهماهنگ بین استان‌های فرستنده و مقصد گردشگری، ناهماهنگی بین دستگاه‌ها و سازمان‌های مختلف دولتی و بخش خصوصی در شهرستان‌های مسافر پذیر، عدم وجود مسئول در بسیاری از زیربخش‌های گردشگری، زمینه بروز معضلات، ارتکاب جرائم، تخلفات متعدد و نارضایتی بسیاری از ذینفعان گردشگری و حتی خود گردشگران شده است؛ در صورتی که در بسیاری از کشورهای اشاره شده مطالعات و اقدامات اجرائی برای نهادینه شدن پلیس تخصصی گردشگری (با هدف ارائه خدمات ایمنی و امنیتی گردشگری) به سرانجام رسیده و بیش از ۵۰ سال قدمت تاسیس پلیس تخصصی گردشگری و تجارب عالی در ارائه خدمات ایمنی و امنیتی گردشگری توسط پلیس در دنیا وجود دارد، بنابراین لازم است تا در فراجا تحقیق کاربردی در مورد الگوی مدیریتی ارائه خدمات انتظامی برای تامین امنیت گردشگران (داخلی و خارجی) صورت گیرد.

مسائل و چالش‌های پلیس استان‌های شمالی در ارائه خدمات گردشگری انبوه (به مسافران و مردم این مناطق):

الف) مسائلی که مستقیماً به فراجا ارتباط دارد:

- ✓ ترافیک و دسترسی دشوار گردشگران انبوه (داخلی) برای رسیدن به مقصد در ایام تعطیلات و نارضایتی مردم بومی
- ✓ ضعف مهارت تخصصی پلیس در ارائه خدمات انتظامی به گردشگران (داخلی و خارجی)

- ✓ عدم وجود سامانه دقیق آماری پیمایش سفر و حجم جرائم و تخلفات حوزه گردشگری در پلیس کشور
- ✓ ساختار نامتناسب و فرسودگی منابع انسانی، تجهیزاتی پلیس به دلیل دائمی بودن سفر و عدم وجود ساختار منعطف انتظامی
- ✓ افزایش ۳۰۰٪ حجم تماس ورودی سامانه ۱۱۰ استان‌های ساحلی شمال کشور در زمان اوج حضور مسافر و تاثیر منفی بر کیفیت ماموریت پلیس استان‌های شمالی
- ب) چالش‌هایی برون سازمانی پلیس استان‌های ساحلی شمال کشور
- ✓ آزادسازی سواحل دریا بلاغیه ریاست محترم جمهور (بهمن، ۱۴۰۰) و اجرای سریع و بدون برنامه و پیوست امنیتی انتظامی
- ✓ اقدامات ناهماهنگ استان‌های فرستنده مسافر و تصمیمات متناقض مسئولان استان‌های مقاصد
- ✓ مسافرت‌های معکوس مردم مناطق ساحلی بر عکس مسیر تردد مسافران پایتخت (داخلی)
- ✓ ابهام در شرح وظائف ماموران سازمان حفاظت میراث فرهنگی
- ✓ امنیت اقامتگاه‌ها و ساماندهی نشدن این اماکن برای گردشگران داخلی و خارجی
- ✓ امنیت تفرجگاه‌ها، بیتوته نایمن مسافران در چادر مسافرتی، استراحت خانواده‌ها در فضای باز کنار ساحل یا جنگل، خوابیدن مسافران داخل خودرو، اجاره ویلاهای شخصی غیرمجاز فاقد نظارت
- ✓ شنای خارج از محدوده طرح‌های سالم‌سازی دریا و رودخانه‌ها و دریاچه‌های مناطق شمالی
- ✓ ضعف مدیریت و عدم نظارت بر امکانات و خدمات گردشگری
- ✓ عدم نظارت بر تفریحات و سرگرمی‌های گردشگران
- ✓ نارضایتی مردم از حضور گردشگران و نارضایتی گردشگران از شیوه برخورد مردم مناطق
- ✓ ضعف مهارت، عدم صلاحیت شرکت‌ها و موسسات تورگردان، در ارائه خدمات مجاز گردشگری
- ✓ ضعف مهارت و عدم آشنائی گردشگران در بهره‌گیری از امکانات و فضاهای موجود
- ✓ آمایش‌های نامناسب مناطق گردشگری و حضور انبوه گردشگر در یک نقطه و وجود ظرفیت‌های مناطق ناشناخته بکر در دیگر مناطق شمالی کشور
- این پژوهش در پی آن است که الگوی مدیریت انتظامی برای تامین امنیت گردشگران (انبوه

داخلی) را ارائه نمایند. مسئولیت پلیس کشور ایجاب می‌کند تا در صنعت گردشگری و زنجیره امنیت نقش آفرینی اصلی و مدیریت کلان نسبت به وضعیت فعلی ایفا نماید. برقراری و حفظ ایمنی و امنیت تردد در مبادی ورودی و خروجی مناطق ساحلی شمال کشور، اقامتگاه‌ها، امکانات، سرگرمی و مکان‌های تفریحی، جاذبه‌ها و رویدادهای متنوع گردشگری، در استان‌های ساحلی شمال اجتناب ناپذیر است. ارتکاب جرم و جنایت از جمله دزدی، نزاع و درگیری، حملات تروریستی، کلاهبرداری، تصادفات جرحی و فوتی، قتل، ارتکاب جرائم و فساد اخلاقی، سوءاستفاده از گردشگر داخلی یا خارجی در مناطق ساحلی شمال کشور، حضور انبوه مسافر داخلی در ایام تعطیلات و عدم رعایت حقوق شهروندان بومی مقیم در مناطق شمالی کشور در هر یک از زیر بخش‌های گردشگری می‌تواند کلیت تجربه گردشگران و مردم این مناطق را تلخ و ناخوشایند کند؛ پس لازم است مسئولان انتظامی استان‌های ساحلی شمال کشور در کلیه مراحل تولید سفر دارای الگوی مناسب مدیریتی برای تامین امنیت گردشگران در مناطق ساحلی شمال کشور باشند. بنابر این مسئله اصلی این است که الگوی مدیریت انتظامی موثر در امنیت گردشگری استان‌های ساحلی شمال کشور چگونه است؟ در این راستا اهداف تحقیق ارائه می‌گردد:

پیشینه و مبانی نظری

فرجی (۱۳۹۹) در رساله دکتری خود به ارائه استراتژی توسعه صنعت جهانگردی در راستای امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران پرداخت. وی انواع جهانگردی را با توجه به ایجاد فرصت برای امنیت ملی مورد مطالعه قرار داد. شاخص‌ها و ابعاد چهارگانه امنیت ملی، هر یک از گزینه‌های جهانگردی بر روی شاخص‌های امنیت ملی از دیدگاه کارشناسان و متخصصان امنیت ملی و صنعت جهانگردی در ایران در قالب پرسشنامه و مصاحبه در محدوده مناطق ساحلی شمال کشور آماری را بررسی و مشخص شد؛ صنعت جهانگردی به معنای عام نه تنها تهدیدی برای امنیت ملی در ابعاد اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و نظامی نیست؛ بلکه فرصت‌هایی را برای هر یک از شاخص‌های امنیت ملی فراهم می‌کند. نتایج و جمع‌بندی اظهار نظر کارشناسان در خصوص تأثیرات توسعه صنعت جهانگردی بر شاخص‌های امنیت ملی، مشخص نمود چنانچه توسعه صنعت جهانگردی انجام پذیرد؛ اولویت اول بیشترین تأثیرات بر تقویت شاخص‌های مولفه‌های اقتصادی داشت. اولویت دوم مولفه‌ها و شاخص سیاسی-نظامی با وزن نسبی ۶۹٪ به میزان زیاد منجر به توسعه صنعت جهانگردی و تقویت شاخص‌های سیاسی و نظامی خواهد شد. اولویت سوم

مولفه‌ها و شاخص‌های فرهنگی - اجتماعی با وزن نسبی ۵۱٪ به میزان بالای متوسط منجر به توسعه صنعت جهانگردی و تقویت شاخص‌های فرهنگی - اجتماعی می‌گردد. با تجزیه و تحلیل نتایج تحقیق از طریق تکنیک‌های آماری و مدل (ahp) اولویت‌بندی گزینه‌های جهانگردی بر حسب نظر کارشناسان امنیت ملی و جهانگردی و نظریه‌های علمی، به ترتیب شامل (جهانگردی تجاری با وزن ۷۶٪ و جهانگردی باستانی و تاریخی با وزن نسبی ۶۸٪ و جهانگردی طبیعت‌گرا با وزن نسبی ۶۳٪ و جهانگردی درمانی با وزن نسبی ۶۰٪ در صد) تعیین شد. باقری (۱۳۹۷) در رساله دکتری از دانشگاه علامه طباطبائی با عنوان مدیریت گردشگری ساحلی؛ به تحلیل رویکرد یکپارچه و همه جانبه در مدیریت گردشگری ساحلی با تفکر نظام‌مند و بهره‌گیری از ظرفیت همه ذینفعان دولتی، غیر دولتی و مردم نهاد با روش تحلیلی توصیفی و از نوع کاربردی با استفاده از تحلیل ادبیات و منابع کتابخانه‌ای با هدف رفع خلاءهای نظری و تلاش برای ایجاد رویکرد مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی پرداخت. نتیجه نشان داد که توجه به معیار اصلی مدیریت یکپارچه و برقراری مدیریت ارتباطی بین یکپارچگی عمودی (برنامه‌ها، سیاست‌های بالادست و پائین دست) با یکپارچگی افقی منجر به رشد صنعت و انتفاع همه ذینفعان می‌شود. هر دو فرایند مدیریت گردشگری و مدیریت ساحلی تحت تأثیر ملاحظات کلان اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی زیست محیطی و سیاسی قرار دارند. بهره‌گیری از ظرفیت مردمی و ایجاد بسترهای قانونی و حمایت شفاف، تمرکز زدائی و توزیع عادلانه قدرت، تقویت مسولیت‌های اجتماعی، نگرش منطق پایداری بین سازمان‌های درگیر و تسهیل‌گری بین سه حلقه محلی، منطقه‌ای و کلان ملی موجب ارتقا کیفیت و دوام صنعت گردشگری می‌شود. عباسی کارجگان (۱۳۹۶) دانشگاه علامه طباطبائی دانشکده مدیریت و حسابداری گروه مدیریت گردشگری در رساله دکتری (کاربردی) خود تحت عنوان طراحی و تدوین الگوی سه بعدی مدیریت گردشگری با تأکید بر کلان شهر تهران با هدف ارائه الگوی مدیریت گردشگری شهر تهران، روش تحقیق آمیخته اکتشافی (کیفی - کمی) در دو مرحله که در مرحله اول با تکنیک تحلیل محتوا و در مرحله دوم معادلات ساختاری، بین ۴۰۰ نفر از مدیران، کارشناسان و اساتید حوزه گردشگری با ابزار پرسشنامه تعداد ۳۸۷ نفر اقدام نمود. روائی پرسشنامه از نوع روائی محتوا و روائی صوری و نسبت روائی محتوا و شاخص روائی محتوای به ترتیب ۶۹٪ و ۷۹٪ برآورد شد. پایایی به روش ضریب آلفای کرونباخ ۰.۹۳۳ و به روش دو نیمه کردن ۰.۸۰۶ بدست آمد. نتایج نشان داد در طراحی الگوی مدیریت شهری تهران توجه به ۳ عامل ساختاری (جاذبه‌ها، زیرساخت‌ها، محصولات، خدمات، منابع، ارتباطات، تحقیق،

نظارت، برنامه‌ریزی و آگاهی بخشی)؛ محیطی (اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، فیزیکی جغرافیائی)؛ و محتوائی یا رفتاری (انتظارات، کیفیت تجربه، انگیزه‌ها و نیازها، کنش متقابل جامعه مهمان و میزبان) اهمیت دارد. گردشگری شهری فرایند کنش متقابل جامعه میزبان و مهمان است که شیوه رفتار در آن مهم است. با دقت در مولفه‌های ساختاری و رفتاری و ارتباط بخشی بین آنها قابلیت برنامه ریزی بهتر امنیت گردشگری فراهم می‌گردد. بعد محیطی در برگیرنده عواملی است که بر فعالیت و فرایندهای مدیریت گردشگری موثر است در حالی که مدیران و مسئولان توانائی کنترل آن را ندارند. تدوین راهبردهای مشخص متناسب با انواع محیط موثر بر گردشگری تهران، آمادگی مدیران را برای واکنش در برابر تغییرات محیطی ارتقاء می‌بخشد. ژانگ^۱ (۲۰۲۰) رساله دکتری؛ بررسی انگیزه‌ها، محدودیت‌ها و تصمیم‌گیری گردشگران خروجی پکن پرداخت. نوع تحقیق کاربردی و روش کمی طی بررسی میدانی و پرسشنامه از طریق گردشگران پکن اجرا نمود. نتیجه: محدودیت‌ها و انگیزه‌ها تاثیر شخصی در مشارکت در سفر ایجاد می‌کند. انتخاب مقصد و جذابیت آن متاثر از میزان محدودیت‌ها و انگیزه‌هاست. از عوامل عمده محدودیت تحقیق: مشکلات زبانی گردشگران، نگرانی‌های امنیتی، وضعیت مالی، مهارت‌ها و زمان تحقیق اشاره کرد. ویویلو^۲ (۲۰۲۰) به مقایسه فرهنگی برداشت گردشگران از امنیت در رابطه با رضایت از سفر پرداخت. در این تحقیق کاربردی، کمی، میدانی با ابزار پرسشنامه، برداشت گردشگران از ایمنی و امنیت در یک مقصد و در ارتباط با سطح رضایت آنها از سفر خود مورد مطالعه قرار گرفت و از کشور ترکیه و بازدید کنندگان آن کشور به عنوان نمونه استفاده شد؛ نتایج بدست آمده حاکی است: برداشت مثبت از رعایت اصول بهداشتی، سلامتی، ایمنی و امنیت در کسب رضایت بازدید کنندگان بخصوص آن‌هایی که اقامت طولانی‌تر داشته‌اند و با نقص در خدمات و یا کالا مواجه نشده‌اند، تاثیر بسزائی دارد؛ ملیت و تحصیلات بر کسب رضایت موثر است. ریان^۳ (۲۰۱۵) در مقاله‌ای امنیت گردشگران و جرائم علیه آنها و طبقه بندی جرائم علیه گردشگران را بررسی نمود. وی در تحقیقات میدانی و کمی خود با ابزار پرسشنامه و بررسی اسنادی، پیرامون امنیت گردشگران و جرائم علیه آنها طبقه‌بندی دیگری ارائه کرده است: نوع اول: گردشگران قربانیان اتفاقی فعالیت‌های مجرمانه که این امر مستقل از ماهیت اماکن گردشگری است. نوع دوم: بدلیل ماهیت و طبیعت اماکن و

1. zhang
2. wei low
3. Reyan

موقعیت‌های گردشگری، این اماکن بوسیله مجرمین مورد استفاده قرار می‌گیرند، قربانیان فقط گردشگران نیستند بلکه مثل هر قربانی بالقوه دیگر در موقعیت‌های جرم‌زا قرار گرفته و قربانی می‌شوند. نوع سوم: گردشگری و موقعیت‌های آن زمینه‌ای را برای جذب فعالیت‌های مجرمانه و مجرمین بالقوه و با انگیزه فراهم می‌سازد. خصوصیات خاص گردشگران، آماج و طعمه‌های خوبی برای فعالیت‌های مجرمانه تلقی می‌شوند. نوع چهارم: فعالیت‌های مجرمانه برای برآورده کردن و تأمین درخواست‌های گردشگران خارجی. نوع پنجم: مجرمین سازمان یافته و گروه‌های تروریستی که گردشگران خارجی را به عنوان وسیله‌ای برای رسیدن به اهداف خود می‌دانند. در این مورد گروگانگیری و حتی قتل گردشگران خارجی اتفاق می‌افتد.

آنچه از بررسی پیشینه تحقیق مشاهده می‌گردد، عدم پرداختن به موضوع مدیریت انتظامی پلیس کشور در ارائه خدمات به گردشگران داخلی (انبوه) و عدم تفکیک وظایف و ماموریت‌های پلیس کشور در مواجهه با نیازها و مسائل مختلف گردشگر داخلی یا خارجی می‌باشد.

امنیت

امنیت واژه‌ای پیچیده و به لحاظ کاربرد از گستردگی وسیعی برخوردار است. از درونی‌ترین افکار و احساسات بشری گرفته تا مسائل بسیار مهم دولت‌ها، مشمول مفهوم امنیت است. ریشه لغوی «امنیت» از زبان عربی گرفته شده و در زبان فارسی متداول شده است و تقریباً با مفهومی مشابه در ادبیات فارسی استعمال می‌شود. در فرهنگ معین، امنیت به معنای ایمن شدن، در امان بودن و بی‌بیمی، تعریف شده است. فرهنگ لغت آکسفورد امنیت را چنین معنا می‌کند «رهایی از نگرانی‌ها و ایمنی در مقابل خطرات و همچنین معیارهایی قراردادی برای تضمین ایمنی یک کشور، شخص یا چیزی که از ارزش برخوردار است» (کریمی، ۱۳۹۸).

باتوجه به این نکته، باید گفت که امنیت انتظامی مفهومی است که از امنیت به معنای سلبی آن یعنی «عدم وجود تهدید متوجه منافع حیاتی و ارزش‌های یک واحد سیاسی» و انتظام به معنای «ساماندهی یک محیط و تنظیم عوامل و مقررات در یک جامعه یا محیط در تعامل میان دولت و مردم» ترکیب می‌گردد (کلهر، ۱۳۹۹: ۹۶).

شاید هیچ واژه‌ای را نتوان یافت که به اندازه امنیت در ارتباط با نظم باشد، اساساً نظم نوعی امنیت را برای افراد به ارمغان می‌آورد. بنابراین می‌توان چنین ادعا نمود که هر نظامی، نوعی امنیت را به ارمغان می‌آورد (افتخاری، ۱۳۷۹: ۳۳).

مدیریت انتظامی

مدیریت انتظامی، مدیریت قوایی که مسئول حفظ نظم و آرامش جامعه هستند (معین، ۱۳۹۹: ۱۳۸). با توجه به مفهوم انتظامی، کسانی در جامعه هستند که با برنامه ریزی صحیح و استقرار نیروهای انتظام بخش در جامعه از جرم پیشگیری و در صورت وقوع نسبت به کشف آن اقدام می‌کنند. این افراد در سطوح مدیریت پلیس قرار دارند و با پیش بینی وقایع و حوادث احتمالی، با برنامه‌ای مشخص و مدون نسبت به وقوع برخی مسائل امنیتی جلوگیری می‌کنند، مثلاً با استقرار واحدهای گشتی در مناطق جرم خیز و پر تردد و یا در جاده‌ها و در مناطق حادثه خیز از وقوع جرائم جلوگیری می‌کنند که از آنان به عنوان مدیر انتظامی یاد می‌شود. این همان مدیریت عام است منتها در قسمت‌هایی که بانظم و انتظام جامعه سرو کار دارند.

یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های مشترک همه افراد بشر، از گذشته تاکنون، امنیت بوده است. هر چه بر عمر انسان افزایش یافت، از امنیت وی کاسته شده است. بشر امروز بیش از هر زمانی دغدغه امنیت را در سطوح و ابعاد مختلف دارد. مطابق مطالعات و تحقیقات موجود در این حوزه نشان می‌دهد؛ نظم و امنیت از گذشته همواره یکی از دغدغه‌های انسان‌ها و جوامع بشری بوده است و دلیل اصلی تن دادن به زیست جمعی، همین مسئله بوده است. همین امر او را به تأسیس نهادملی به نام دولت رهنمون ساخت تا بتواند در مقابل گذشتن از بخشی از حقوق و اختیارات فردیاش، به منافع حیاتی و مهم دست یابد (افتخاری، ۱۳۹۸: ۲۶-۲۵).

پس از تأسیس دولت لازم می‌آمد تا دستگاهی اجرایی با برخورداری از اختیارات قانونی با متخلفان برخورد نموده و با توسل به الزامات قانونی نظم مطلوبی را در کلیه امور بوجود آورده و منجر به استقرار آرامش، امنیت، صلح و ثبات، مهیا نمودن امکانات برای برقراری روابط اقتصادی، اجتماعی، حقوقی، سیاسی، فرهنگی و حفظ حقوق جامعه از تعرضات و متوقف نمودن ارتکاب هر گونه اعمال غیرمجاز در جامعه شود. این سازمان امروزه با عنوان «پلیس» در تمامی جوامع مدنی، نیروی تضمین کننده امنیت عمومی در سطح جامعه معرفی شده است و «مدیریت کارای سیستم امنیت عمومی جامعه به عنوان وظیفه اصلی آن تعریف گردیده است. در این ارتباط روشن است که به منظور ایجاد «امنیت عمومی» در سطح جامعه آنچه که بیش از هر چیز دیگری اهمیت دارد وجود یک «نیروی پلیس هوشمند» است که قادر باشد تا حدامکان از وقوع جرم و خرابکاری در سطح جامعه جلوگیری نماید. آنچه که بیش از هر چیز دیگری دارای اهمیت است برقراری و حفظ نظم و امنیت پایدار» در سطح جامعه است (ملاجان، ۱۳۹۰: ۱۱).

بنا به نقش بسیار با اهمیت دستگاه‌های امنیتی و انتظامی و در راستای انجام این وظیفه مهم، امروزه پلیس با حضور پر رنگ خود در جامعه و دسترسی آسان به آن از طریق مردم به عنوان یک تکیه گاه مطمئن در مقابله با کجروی‌ها، انحرافات و قانون شکنی‌ها تلقی می‌شود و این مهم نیاز به مأمورانی با قابلیت‌های ممتاز و ویژه در ابعاد مختلف دارد چرا که هر گونه اشتباه، کجروی و رفتار ناشایست یک مأمور تأثیر منفی بسیار عمیقی در اذهان مردم ایجاد می‌کند (افتخاری، ۱۳۹۸: ۱۲). اهمیت کار و ویژگی‌های پلیس امروزه آنچنان ظریف و دقیق است که در اغلب کشورهای توسعه یافته برای مأموریت‌های پلیسی و مأموران فداکار آن نظامنامه اخلاقی تدوین گردیده است. در کشورمان نیز سازمان پلیس با الهام‌گیری از آموزه‌های دینی و معنوی در قالب نهاد فتوت و جوانمردی که ملهم از تعالیم مولای متقیان علی (علیه السلام) است، در مسیر اصول و مبانی اخلاقی، آیین فتوت و جوانمردی در دفاع از مظلوم و مستضعفان و مقابله با ظالمان و ستمگران و مستکبران حرکت کرده است (عبدی، ۱۳۹۸: ۷).

امنیت گردشگری

مانسفلد^۱ (۲۰۰۰: ۵۲۳) امنیت گردشگری را مصونیت ادراک شده یا واقعی گردشگر هنگام مسافرت به مقصدی خاص تعریف کرد. امنیت گردشگری با مشکلات بالفعل یا بالقوه‌ای ارتباط دارد که گردشگران یا دارائی آنها را به مخاطره می‌اندازد. برخی از مهم‌ترین این مشکلات عبارتند: از جرم و بزهکاری در مقاصد گردشگری، ناآرامی‌های اجتماعی و سیاسی، فعالیت‌های تروریستی و جنگ. پس مقوله امنیت گردشگری یکی از مهم‌ترین نگرانی‌های عمده گردشگران و متولیان صنعت گردشگری می‌باشد (بیات و همکاران: ۱۳۹۷، ۵۳).

سازمان جهانی گردشگری در گزارش ایمنی و امنیت گردشگری، امنیت را بخش مهمی از کیفیت در گردشگری دانسته و بر ضرورت همکاری مقامات دولتی با بخش عملیاتی، سازمان‌های غیر دولتی و گروه‌های منتفع مردم برای برقراری امنیت در گردشگری تأکید می‌کند. در بسیاری از متون تخصصی دو واژه امنیت^۲ و ایمنی^۳ به جای یکدیگر به کار گرفته می‌شوند و هر دو به حفاظت از گردشگران در برابر خطرات و تهدیدات بدون توجه به ماهیت این خطرات اشاره دارند.

1. Mansfeld
2. Security
3. Sefety

اما در گردشگری ایمنی را می‌توان حفاظت از گردشگران در برابر حوادث غیر عمد و امنیت را حفاظت از گردشگران در برابر حوادث عمدی و مغرضانه تعریف کرد (گزارش برنامه امنیت و ایمنی گردشگری ملی سازمان جهانی گردشگری، ۱۹۹۶: ۱۳-۱۹).

روش شناسی

پژوهش حاضر دارای رویکرد آمیخته (کیفی، کمی) می‌باشد. الگوی مدیریتی حاصله از نتایج این پژوهش (براساس ابعاد، مولفه‌ها، شاخص‌ها و روابط بین آنها) راهنمای کاربردی بخشی از مأموریت فراجا (فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران) و تعامل با دیگر بازیگران نظام گردشگری خواهد بود. لذا تحقیق از نوع کاربردی دارای طرح پژوهشی اکتشافی پیمایشی است.

جامعه آماری در بخش کیفی شامل خبرگان، صاحب‌نظران و سیاست‌گذاران فراجا، وزارت کشور، وزارت گردشگری میراث فرهنگی صنایع دستی دارای مدرک کارشناسی ارشد و دکترا با حداقل ۲۰ سال سابقه مدیریت در فراجا و حوزه گردشگری (حداکثر ۱۵ نفر تا رسیدن به اشباع داده) می‌باشند، در بخش کمی شامل ۱۵ نفر خبرگان قبلی و ۱۵ نفر خبرگان جدید از متخصصان و کارشناسان خبره دانشگاهی حوزه انتظامی، امنیتی، گردشگری که به صورت هدفمند انتخاب شدند.

پس از تهیه طرح اولیه تحقیق، مطالعه و جمع‌آوری ادبیات موضوع نموده، سپس در بخش کیفی از طریق مصاحبه نیمه ساختار یافته با خبرگان، داده‌های مورد نیاز جمع‌آوری گردید. در مرحله کمی از پرسشنامه‌ای حاوی کدها، ابعاد و مولفه‌های استخراج شده با مقیاس پنج وضعیتی طیف لیکرت برای اکتشاف نهایی الگوی مورد توافق خبرگان از نظرات جامعه نمونه (۳۰ نفر) نظرسنجی گردید. برای تعیین روایی پرسشنامه، پس از تهیه پرسشنامه، چندین نسخه از آن در اختیار تعدادی از اساتید، متخصصان و کارشناسان ذیربط قرار گرفته و از آنها درخواست شد تا نظرات اصلاحی خود را در ارتباط با پرسشنامه بیان و پس از دریافت نظرات و اصلاح پرسشنامه، برای اصلاح نهایی، پرسشنامه مذکور در اختیار اساتید راهنما و مشاور قرار گرفته و پس از حذف و اضافه‌ای لازم و محتوایی پرسشنامه مورد تایید قرار گرفت. جهت تحلیل داده‌های کیفی پس از پیاده‌سازی متن مصاحبه‌ها، از تکنیک تحلیل مضمون (تم) به روش کینگ و هاروکز (۲۰۱۰) استفاده گردیده است. روش کینگ و هاروکز که یکی از روش‌های تحلیل مضمونی است دارای سه

مرحله کدگذاری توصیفی، تفسیری و یکپارچه سازی از طریق مضامین فراگیر است. در بخش کمی برای خلاصه سازی و تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش دلفی و ضریب توافقی کنдал استفاده شد.

یافته‌ها

این تحقیق دارای رویکرد تلفیقی است که از دو بخش کیفی و کمی تشکیل شده است. در رویکرد کیفی از تکنیک تحلیل مضمون و در رویکرد کمی از تکنیک دلفی استفاده گردید. تجزیه و تحلیل داده‌های این تحقیق در بخش کیفی با نرم افزار Maxqda و در بخش کمی با نرم افزار spss انجام گرفته است.

در این بخش یافته‌های حاصل از کدگذاری مصاحبه‌ها پیرامون سازه مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری ارائه گردیده است. پژوهشگر، داده کیفی انتخاب شده را کدگذاری و سپس با استفاده از خلاقیت و دانش خود، برای هر یک برچسب انتخاب می‌نماید.

در مجموع از ۱۵ مصاحبه انجام شده و تحلیل آن‌ها به روش تحلیل موضوع، ۱۶۳ کد توصیفی که پس از حذف کدهای تکراری به ۴۵ کد رسید، به عنوان موضوع پایه مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری استخراج گردیده است. بدین ترتیب در مرحله اول، مضمون‌های زیادی بدست آمد که با تلفیق و تقلیل آن‌ها با استفاده از فرایند رفت و برگشتی تحلیل داده‌ها، مجموعه کل کدهای اولیه به کدهای کمتری تقلیل یافتند به این گونه که به منظور جلوگیری از تکرار، تمام کدهای اولیه تکراری یا مشابه که از لحاظ مفهومی بسیار به هم نزدیک بودند در یک مجموعه واحد قرار گرفتند و مفاهیمی را بوجود آوردند که کدهای تفسیری را تشکیل دادند. در مجموع از مصاحبه‌های انجام شده و تحلیل آن‌ها به روش تحلیل موضوع، ۱۰ کد تفسیری به عنوان موضوع‌های سازنده مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری استخراج گردیده است. در نهایت استنتاج مضامین کلیدی برای مجموعه داده‌ها بعنوان یک کل، از طریق مدنظر قرار دادن مضامین تفسیری از موضوع تئوریک و یا مقاصد عملیاتی پروژه تحقیقاتی صورت می‌گیرد. در مجموع از ۱۵ مصاحبه و تحلیل آن‌ها به روش تحلیل موضوع، ۳ کد فراگیر به عنوان موضوع‌های فراگیر مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری استخراج گردیده است. فهرست مضامین استخراج شده از تحلیل مضمون در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱: فهرست مضامین

مضمون فراگیر	مضمون سازنده	مضمون پایه
ساختاری و سازمانی (اقدامات مدیریتی)	مدیریت ترافیک محورها	۱. مدیریت ترافیک و تلفات جاده‌ای ۲. اجرای استانداردهای ترافیکی در راستای روان سازی ترافیکی ۳. وجود برنامه منسجم برای مسافر از مبدا تا مقصد
	مدیریت منابع	۴. برنامه ریزی امکانات و ملزومات مورد نیاز گردشگران ۵. توسعه زیرساخت‌ها و ایجاد بسترهای چند برابر ظرفیت حوزه پلیس راه، راهور و انتظامی ۶. اختصاص منابع مالی و امکانات ملی کافی به پلیس در حوزه گردشگری مناطق شمالی ۷. ایجاد ساختار مناسب تخصصی _ حرفه‌ای انتظامی ۸. ارتقا ساختار نیروی انسانی پلیس حوزه گردشگری ۹. نظارت بر همه زیر بخش‌های مرتبط با حوزه گردشگری ۱۰. ایجاد ایستگاه‌های ویژه پلیس گردشگری
	آگاهی بخشی	۱۱. ارتباط میان نظام گردشگری و گردشگران از طریق رسانه‌ها در راستای آگاهی رسانی به گردشگران و ارائه تصویر مثبت ۱۲. اطلاع از آمار دقیق گردشگران در ایام مختلف سال ۱۳. طراحی بانک اطلاعاتی گردشگری هر منطقه

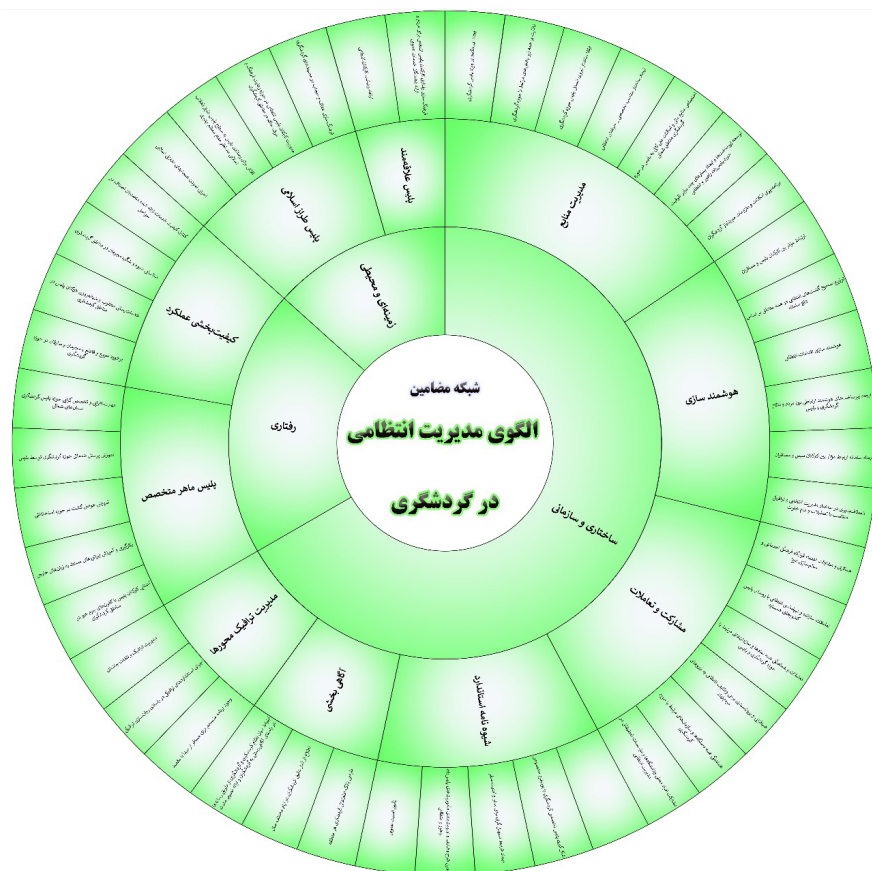

۱۴. مشارکت افراد محلی و دانشگاه‌ها و موسسات تحقیقاتی در مدیریت انتظامی ۱۵. هماهنگی همه دستگاه‌ها و سازمانهای مرتبط با حوزه گردشگری ۱۶. هم افزایی و برون سپاری برخی وظایف انتظامی به نیروهای مردم نهاد ۱۷. تعاملات و هماهنگی همه نهادها و سازمانهای مرتبط با حوزه گردشگری و پلیس ۱۸. تعاملات سازنده و دیپلماسی انتظامی با روسای پلیس کشورهای همسایه ۱۹. همکاری و مشارکت اعضاء قرارگاه فرهنگی اجتماعی و سالم سازی دریا	مشارکت و تعاملات	
۲۰. انعطاف پذیری در ساختار مدیریت انتظامی و ترافیکی متناسب با تعطیلات و ایام خلوت ۲۱. ایجاد سامانه ارتباط موثر بین کارکنان پلیس و مسافران ۲۲. ایجاد زیرساخت‌های هوشمند ارتباطی بین مردم و نظام گردشگری و پلیس ۲۳. هوشمندسازی اقدامات انتظامی ۲۴. توزیع صحیح گشت‌های انتظامی در همه مناطق بر اساس سامانه gis ۲۵. ارتباط موثر بین کارکنان پلیس و مسافران	هوشمندسازی	
۲۶. تامین امنیت عمومی ۲۷. تدوین شرح وظایف و اوبویت بندی ماموریت‌های پلیس راه، راهور و انتظامی ۲۸. ایجاد شرایط تسهیل گری برای سفر و امنیت سفر ۲۹. شکل گیری پلیس تخصصی گردشگری با یونیفرم مخصوص ۳۰. تدوین دستورالعمل‌های تخصصی در حوزه پلیس گردشگری	شیوه نامه استاندارد	

۳۱. مهارت افزایی و تخصص گرایی حوزه پلیس گردشگری استان‌های شمالی ۳۲. آموزش پرسنل خدماتی حوزه گردشگری توسط پلیس ۳۳. آموزش عوامل گشت در حوزه استحفاظی ۳۴. بکارگیری و آموزش اپراتورهای مسلط به زبان‌های خارجی ۳۵. آشنایی کارکنان پلیس با کانون‌های جرم خیز در مناطق گردشگری	پلیس ماهر متخصص	رفتاری (محتوا)
۳۶. کنترل کیفیت خدمات ارائه شده متصدیان اصناف در سواحل ۳۷. شناسایی شیوه و شگرد مجرمان در مناطق گردشگری ۳۸. خدمات رسانی مطلوب و شبانه روزی کارکنان پلیس در مناطق گردشگری ۳۹. برخورد سریع و قاطع با مجرمان و سارقان در حوزه گردشگری	کیفیت بخشی عملکرد	
۴۰. فرهنگ سازی عفاف و حجاب در محیط‌های گردشگری ۴۱. مدیریت کارکنان پلیس انتظامی در حوزه رعایت فرهنگ و عرف حاکم در مناطق گردشگری ۴۲. تلاش برای رساندن پلیس به سطح پلیس طراز انقلاب اسلامی مد نظر مقام معظم رهبری ۴۳. اجرایی نمودن هنجارهای اخلاقی اسلامی	پلیس طراز اسلامی	زمینه‌ای (محیط)
۴۴. فرهنگ سازی رفتاری کارکنان پلیس انتظامی برای مردم و ارائه دهنده گان خدمات عمومی ۴۵. ارتقاء رضایت کارکنان انتظامی	پلیس علاقه مند	

پس از مشخص شدن فهرست مضامین، در شکل ۱ شبکه مضامین برای نشان دادن سطوح
گذاری ترسیم گردید:

شکل ۱: مدل خورشیدی شبکه مضامین

سپس در این مرحله، ابتدا شاخص‌های منتج شده از تحلیل مضمون در ۳ بعد، ۱۰ مولفه و ۴۵ شاخص طی پرسشنامه‌ای به کمک فن دلفی در طی دو راند با استفاده از نقطه نظرات خبرگان و امتیازدهی با استفاده از طیف لیکرت مورد ارزیابی قرار گرفتند. در مرحله اول دلفی تعداد ۳۰ پرسشنامه و در دور دوم، تعداد ۳۰ پرسشنامه مجدداً بین خبرگان توزیع شد و میانگین هر یک از شاخص‌ها که از تحلیل دور اول به دست آمده بود، در مقابل هر یک از شاخص‌ها آورده شد و دوباره پاسخگویان نظرات خود را بر اساس طیف پنجگانه لیکرت اظهار نمودند. با توجه به انتخاب طیف لیکرت ۵ تایی (۱ تا ۵) برای سؤالات تشکیل دهنده ابعاد تحقیق، می‌بایست مقادیر میانگین حاصل از نظرات پاسخگویان را مورد بررسی قرار داد تا این موضوع روشن شود

که آیا میانگین پاسخ‌های آن‌ها با حد ۳ (نمره به هنجار این مقدار می‌باشد) تفاوت دارد یا خیر؟ برای اطمینان از اینکه میانگین پاسخ‌ها به طور متوسط با امتیاز بهنجار (۳) تفاوت معناداری دارد یا خیر؟، از آزمون t تک نمونه‌ای استفاده شده است. با توجه به فاصله اطمینان ۰/۹۵، اگر سطح معناداری آزمون کمتر از ۰/۰۵ باشد، این بدان معنی است که میانگین پاسخ‌ها دارای اختلاف معنادار با میانگین نظری (۳) است و اگر آماره t ی مثبت باشد، در آن صورت میانگین بالاتر از میانگین نظری است و این امر ناشی از تصادف نیست و می‌توان گفت که شاخص مورد نظر از دید خبرگان معیار مناسبی جهت سنجش مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری می‌باشد.

از این رو شاخص‌هایی که میانگین بالاتر از ۳ دارند و هم چنین دارای مقدار آماره t ی بزرگتر از ۱/۹۶ می‌باشند (سطح معنی داری کمتر از ۰/۰۵ می‌باشد) دارای اعتبار لازم برای باقی ماندن در پرسشنامه می‌باشند و شاخص‌هایی که میانگین کمتر از ۳ داشته باشند و یا دارای مقدار آماره t ی کمتر از ۱/۹۶ باشند از پرسشنامه حذف و فاقد اعتبار لازم می‌باشند.

جدول ۲) نتایج آزمون t ی تک نمونه‌ای معیارهای موثر در مدیریت انتظامی امنیت گردشگری

نتایج دور اول		نتایج دور دوم		شاخص‌ها	
دلفی		دلفی			
Sig	t	Sig	t		
۰,۰۰	۱۵,۲۳	۰,۰۰	۱۵,۲۷	(۱) مدیریت ترافیک و تلفات جاده ای	مؤثر بودن شاخص‌ها
۰,۰۰	۱۵,۲۸	۰,۰۰	۱۵,۲۸	(۲) اجرای استانداردهای ترافیکی در راستای روان سازی ترافیکی	
۰,۰۰	۱۵,۸۳	۰,۰۰	۱۵,۵۸	(۳) وجود برنامه منسجم برای مسافر از مبدا تا مقصد	
۰,۰۰	۴,۲۹	۰,۰۰	۴,۰۶	(۴) برنامه ریزی امکانات و ملزومات مورد نیاز گردشگران	مؤثر نبودن شاخص‌ها
۰,۰۰	۲۹,۵۷	۰,۰۰	۳۴,۱۱	(۵) توسعه زیرساخت‌ها و ایجاد بسترهای چند برابر ظرفیت حوزه پلیس راه، راهور و انتظامی	
۰,۰۰	۱۵,۵۶	۰,۰۰	۱۵,۵۶	(۶) اختصاص منابع مالی و امکانات ملی کافی به پلیس در حوزه گردشگری مناطق شمالی	
۰,۰۰	۱۹,۰۴	۰,۰۰	۱۷,۵۹	(۷) ایجاد ساختار مناسب تخصصی _ حرفه‌ای انتظامی	
۰,۰۰	۱۳,۴۰	۰,۰۰	۱۳,۴۰	(۸) ارتقا ساختار نیروی انسانی پلیس حوزه گردشگری	
۰,۰۰	۷,۱۳	۰,۰۰	۷,۱۳	(۹) نظارت بر همه زیر بخش‌های مرتبط با حوزه گردشگری	
۰,۰۰	۱۶,۵۵	۰,۰۰	۱۶,۵۵	(۱۰) ایجاد ایستگاه‌های ویژه پلیس گردشگری	

آگاهی بخشی	۱۱	ارتباط میان نظام گردشگری و گردشگران از طریق رسانه‌ها در راستای آگاهی رسانی به گردشگران و ارائه تصویر مثبت	۱۳,۳۱	۰,۰۰	۱۳,۴۰	۰,۰۰
	۱۲	اطلاع از آمار دقیق گردشگران در ایام مختلف سال	۱۹,۹۸	۰,۰۰	۲۲,۴۹	۰,۰۰
	۱۳	طراحی بانک اطلاعاتی گردشگری هر منطقه	۲۲,۴۹	۰,۰۰	۲۴,۲۳	۰,۰۰
مشارکت و تعاملات	۱۴	مشارکت افراد محلی و دانشگاه‌ها و موسسات تحقیقاتی در مدیریت انتظامی	۱۴,۷۰	۰,۰۰	۱۴,۷۰	۰,۰۰
	۱۵	هماهنگی همه دستگاه‌ها و سازمانهای مرتبط با حوزه گردشگری	۳۴,۱۱	۰,۰۰	۳۴,۱۱	۰,۰۰
	۱۶	هم افزایی و برون سپاری برخی وظایف انتظامی به نیروهای مردم نهاد	۱۵,۲۷	۰,۰۰	۱۵,۲۷	۰,۰۰
	۱۷	تعاملات و هماهنگی همه نهادها و سازمانهای مرتبط با حوزه گردشگری و پلیس	۲۱,۱۱	۰,۰۰	۲۱,۱۱	۰,۰۰
	۱۸	تعاملات سازنده و دیپلماسی انتظامی با روسای پلیس کشورهای همسایه	۱۵,۲۳	۰,۰۰	۱۵,۲۳	۰,۰۰
	۱۹	همکاری و مشارکت اعضاء قرارگاه فرهنگی اجتماعی و سالم سازی دریا	۱۶,۱۶	۰,۰۰	۱۶,۱۶	۰,۰۰
هوشمندسازی	۲۰	انعطاف پذیری در ساختار مدیریت انتظامی و ترفیکی متناسب با تعطیلات و ایام خلوت	۱۵,۲۷	۰,۰۰	۱۵,۲۷	۰,۰۰
	۲۱	ایجاد سامانه ارتباط موثر بین کارکنان پلیس و مسافران	۲۶,۴۹	۰,۰۰	۲۶,۴۹	۰,۰۰
	۲۲	ایجاد زیرساخت‌های هوشمند ارتباطی بین مردم و نظام گردشگری و پلیس	۴۱,۷۴	۰,۰۰	۴۱,۷۴	۰,۰۰
	۲۳	هوشمندسازی اقدامات انتظامی	۱۹,۰۴	۰,۰۰	۱۹,۰۴	۰,۰۰
	۲۴	توزیع صحیح گشت‌های انتظامی در همه مناطق بر اساس سامانه gis	۲۴,۲۳	۰,۰۰	۲۴,۲۳	۰,۰۰
	۲۵	ارتباط موثر بین کارکنان پلیس و مسافران	۱۹,۰۴	۰,۰۰	۱۹,۰۴	۰,۰۰
شیوه نامه استاندارد	۲۶	تأمین امنیت عمومی	۲۴,۲۳	۰,۰۰	۲۲,۴۹	۰,۰۰
	۲۷	تدوین شرح وظایف و اوبویت بندی ماموریت‌های پلیس راه، راهور و انتظامی	۱۸,۲۵	۰,۰۰	۱۷,۵۹	۰,۰۰
	۲۸	ایجاد شرایط تسهیل گری برای سفر و امنیت سفر	۱۵,۵۸	۰,۰۰	۱۵,۳۹	۰,۰۰
	۲۹	شکل گیری پلیس تخصصی گردشگری با یونيفرم مخصوص	۲۶,۴۹	۰,۰۰	۲۶,۴۹	۰,۰۰
	۳۰	تدوین دستورالعمل‌های تخصصی در حوزه پلیس گردشگری	۲۱,۱۱	۰,۰۰	۱۹,۹۸	۰,۰۰

پلیس ماهر متخصص	۳۱) مهارت افزایی و تخصص گرایی حوزه پلیس گردشگری استان‌های شمالی	۲۴,۲۳	۰,۰۰	۲۲,۴۹	۰,۰۰
	۳۲) آموزش پرسنل خدماتی حوزه گردشگری توسط پلیس	۱۶,۱۶	۰,۰۰	۱۶,۱۶	۰,۰۰
	۳۳) آموزش عوامل گشت در حوزه استحفاظی	۴۱,۷۴	۰,۰۰	۴۱,۷۴	۰,۰۰
	۳۴) بکارگیری و آموزش اپراتورهای مسلط به زبان‌های خارجی	۲۴,۲۳	۰,۰۰	۲۴,۲۳	۰,۰۰
	۳۵) آشنایی کارکنان پلیس با کانون‌های جرم خیز در مناطق گردشگری	۲۶,۴۹	۰,۰۰	۲۶,۴۹	۰,۰۰
کیفیت بخشی عملکرد	۳۶) کنترل کیفیت خدمات ارائه شده متصدیان اصناف در سواحل	۱۷,۵۹	۰,۰۰	۱۷,۵۹	۰,۰۰
	۳۷) شناسایی شیوه و شگرد مجرمان در مناطق گردشگری	۳۴,۱۰	۰,۰۰	۱۹,۲۰	۰,۰۰
	۳۸) خدمات رسانی مطلوب و شبانه روزی کارکنان پلیس در مناطق گردشگری	۲۶,۴۹	۰,۰۰	۲۶,۴۹	۰,۰۰
	۳۹) برخورد سریع و قاطع با مجرمان و سارقان در حوزه گردشگری	۲۲,۴۹	۰,۰۰	۲۲,۴۹	۰,۰۰
پلیس طراز اسلامی	۴۰) فرهنگ سازی عفاف و حجاب در محیط‌های گردشگری	۱۹,۰۴	۰,۰۰	۱۸,۲۵	۰,۰۰
	۴۱) مدیریت کارکنان پلیس انتظامی در حوزه رعایت فرهنگ و عرف حاکم در مناطق گردشگری	۱۷,۹۵	۰,۰۰	۱۳,۶۸	۰,۰۰
	۴۲) تلاش برای رساندن پلیس به سطح پلیس طراز انقلاب اسلامی مد نظر مقام معظم رهبری	۱۵,۷۰	۰,۰۰	۱۵,۷۰	۰,۰۰
	۴۳) اجرایی نمودن هنجارهای اخلاقی اسلامی	۱۶,۱۶	۰,۰۰	۱۵,۸۳	۰,۰۰
پلیس متمدن	۴۴) فرهنگ سازی رفتاری کارکنان پلیس انتظامی برای مردم و ارائه دهنده گان خدمات عمومی	۱۵,۲۳	۰,۰۰	۱۵,۲۳	۰,۰۰
	۴۵) ارتقاء رضایت کارکنان انتظامی	۲۶,۴۹	۰,۰۰	۲۶,۴۹	۰,۰۰

در مرحله اول دلفی تعداد ۳۰ پرسشنامه بین خبرگان توزیع شد. در این مرحله شاخص‌هایی که دارای میانگین کمتر از ۳ باشند و یا اینکه مقدار آماره تی برای آن‌ها درون بازه بحرانی باشد (مقدار سطح معناداری بیشتر از ۰/۰۵) از دور اول حذف می‌شوند و در دور دوم وارد نمی‌گردند. همچنین شاخص‌هایی که دارای مقدار میانگین بالاتر از ۳ و آماره تی برای آن‌ها درون بازه بحرانی نباشد (مقدار سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵) باقی می‌مانند و وارد دور دوم دلفی می‌شوند. در دور دوم، تعداد ۳۰ پرسشنامه مجدداً بین خبرگان توزیع شد و میانگین هر یک از شاخص‌ها که از تحلیل دور اول به دست آمده بود، در مقابل هر یک از شاخص‌ها آورده شد و دوباره پاسخگویان نظرات خود را بر اساس طیف پنجگانه لیکرت اظهار نمودند.

نتایج دور اول آزمون تی تک نمونه‌ای نشان از معنادار بودن و معتبر بودن تمامی شاخص‌های پرسشنامه داشت. همچنین در دوم نیز ۴۵ عامل دوباره مورد ارزیابی مجدد قرار گرفت و برای تمامی شاخص‌های باقیمانده پرسشنامه هر سه شرط میانگین، نسبت و شاخص تناسب و آزمون تی برقرار بود، در نتیجه می‌توان به دورهای دلفی پایان داد.

در تحقیق حاضر، برای تعیین اتفاق نظر میان اعضای پانل خبرگان، از ضریب هماهنگی دبیلو کندال^۱ نیز استفاده می‌شود. در صورت پایین بودن میزان ضریب کندال، نیاز است که دورهای دلفی تکرار شود تا جایی که این ضریب به حد قابل قبولی برسد و نسبت به دور قبلی تغییر محسوسی نکند. ضریب کندال بین ۰ و ۱ متغیر است. اگر ضریب کندال صفر باشد یعنی عدم توافق کامل و اگر یک باشد یعنی توافق کامل وجود دارد.

جدول ۳) نتایج ضریب هماهنگی کندال دلفی

دول اول دلفی	دول دوم دلفی
N=30	N=30
24/Kendall's W=0	25/Kendall's W=0
26/Chi-square=327	30/Chi-square=327
000/Sig=0	000/Sig=0

با توجه به کمتر بودن مقدار سطح معنی داری از ۰/۰۵ می‌توان گفت که ضریب توافقی کندال معنادار بوده است و در نتیجه فرض صفر که تصادفی بودن (عدم تطابق) نتایج آراء در نظر گرفته شده، رد خواهد شد. بنابراین در سطح اطمینان ۹۵٪ اتفاق نظر بین خبرگان وجود داشته است و چون میزان آن در دو دور متوالی تغییر ناچیزی (۰/۰۱) داشته است، بنابراین ضرورتی بر ادامه دورهای دلفی نیست و نتایج دلفی نشان می‌دهد که اتفاق نظر اعضای پانل حاصل شده است و می‌توان به تکرار دورهای دلفی پایان داد.

پس از شناسایی معیارهای موثر در مدیریت انتظامی امنیت گردشگری، از آزمون فریدمن جهت اولویت‌بندی و رتبه‌بندی مولفه‌ها بر اساس بیشترین درجه اهمیت آن‌ها در اندازه‌گیری متغیر مورد

1. Kendall's W

بررسی، استفاده می‌گردد. چنانچه سطح پوشش آماره آزمون کمتر از سطح معنی داری (۰/۰۵) باشد، فرض صفر رد شده و ادعای یکسان بودن رتبه (اولویت) مولفه‌ها پذیرفته نمی‌شود و نشان می‌دهد که دست کم دو اولویت متفاوتند.

جدول ۴) نتایج آزمون فریدمن

اولویت	میانگین رتبه	مولفه‌ها
۱۰	۲,۸۷	مدیریت ترافیک محورها
۹	۲,۹۴	مدیریت منابع
۵	۵,۸۴	آگاهی بخشی
۶	۵,۲۶	مشارکت و تعاملات
۲	۷,۳۳	هوشمندسازی
۴	۶,۴۳	شیوه نامه استاندارد
۳	۷,۲۸	پلیس ماهر متخصص
۱	۷,۶۶	کیفیت بخشی عملکرد
۸	۴,۱۸	پلیس طراز اسلامی
۷	۵,۲۲	پلیس علاقه مند

۶۰,۰۰	حجم نمونه اماری (N)
۱۸۶,۳۴	آماره کی دو (chi-square)
۹,۰۰	درجه آزادی (df)
۰,۰۰	سطح پوشش آماره آزمون (Asymp. Sig)

همانطور که مشاهده می‌شود، سطح پوشش آماره آزمون فریدمن (۰/۰۰۰) کمتر از ۰/۰۵ می‌باشد و این به معنی تفاوت بین آزمودنی‌هاست، عبارت دیگر فرض وجود دست کم دو اولویت

متفاوت پذیرفته و فرض مقابل آن رد می‌شود. قابل ذکر است که ترتیب اولویت مولفه‌ها به لحاظ درجه اهمیت آن‌ها در مدیریت انتظامی امنیت گردشگری به این صورت است که کیفیت بخشی عملکرد دارای بالاترین رتبه و مدیریت ترافیک محورهای دارای پایین‌ترین رتبه می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

در گام اول: کدبندی توصیفی انجام شد و پژوهشگر، داده کیفی انتخاب شده را کدگذاری و سپس با استفاده از خلاقیت و دانش خود، برای هر یک برچسب انتخاب نمود. در مجموع از مصاحبه‌های انجام شده و تحلیل آن‌ها به روش تحلیل تم، ۴۵ کد توصیفی (شاخص‌های مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری) به عنوان موضوع -ای پایه مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری به شرح زیر استخراج گردیده است.

در گام دوم: کدبندی تفسیری انجام شد و پژوهشگر به منظور جلوگیری از تکرار، تمام کدهای اولیه تکراری یا مشابه را که از لحاظ مفهومی بسیار به هم نزدیک بودند در یک مجموعه واحد قرار داد و مفاهیمی را بوجود آورد که کدهای تفسیری را تشکیل دادند. در مجموع از مصاحبه‌های انجام شده و تحلیل آن‌ها به روش تحلیل موضوع، ۱۰ کد تفسیری (مولفه‌های مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری) به عنوان تم‌های سازنده مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری به شرح زیر استخراج گردیده است.

در گام سوم: کدبندی فراگیر انجام شد و پژوهشگر به جهت شکل‌گیری تم‌های فراگیر و تکمیل مدل مفهومی پژوهش، عناوین مناسب برای طبقات کلان (فراگیر) شکل گرفته را انتخاب نمود. در مجموع از مصاحبه‌های انجام شده و تحلیل آن‌ها به روش تحلیل موضوع، ۳ موضوع فراگیر (ابعاد مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری) به عنوان موضوع‌های فراگیر مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری به شرح زیر استخراج گردیده است.

ابعاد مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری در استان‌های ساحلی شمال کشور:

- ساختاری و سازمانی (اقدامات مدیریتی)
- رفتاری (محتوا)
- زمینه‌ای (محیط)

مدیریت انتظامی، مدیریت قوایی می‌باشد که مسئول حفظ نظم و آرامش جامعه هستند. با توجه به مفهوم انتظامی، کسانی در جامعه هستند که با برنامه ریزی صحیح و استقرار نیروهای انتظام

بخش در جامعه از جرم پیشگیری و در صورت وقوع نسبت به کشف آن اقدام می‌کنند. این افراد در سطوح مدیریت پلیس قرار دارند و با پیش بینی وقایع و حوادث احتمالی، با برنامه‌ای مشخص و مدون نسبت به وقوع برخی مسائل امنیتی جلوگیری می‌کنند. در این میان کنترل انتظامی گردشگری (ابعاد مدیریت امنیتی حوزه گردشگری) مجموعه اقداماتی است که پلیس برای رصد کردن روابط میان گردشگران و جامعه مقصد به منظور پیشگیری، مقابله و کشف جرائم ناشی از گردشگری انجام می‌دهد. همکاری بین صنعت گردشگری و نیروی پلیس؛ اقدامی حیاتی برای برقراری امنیت و ایمنی در گردشگری است و لازم است جهت گیری‌های سنتی پلیس با الزامات صنعت گردشگری ترکیب شود. از این رو در این حوزه تحقیقاتی انجام گرفته است که نتایج آن‌ها به شرح زیر می‌باشد.

فرجی (۱۳۹۹) در رساله دکتری خود به ارائه راهبرد توسعه صنعت جهانگردی در راستای امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران پس از کسب نتایج و جمع بندی اظهار نظر کارشناسان در خصوص تأثیرات توسعه صنعت جهانگردی بر شاخص‌های امنیت ملی، مشخص نمود چنانچه توسعه صنعت جهانگردی انجام پذیرد؛ اولویت اول بیشترین تأثیرات بر تقویت شاخص‌های مولفه‌های اقتصادی داشت. اولویت دوم مولفه‌ها و شاخص سیاسی-نظامی با وزن نسبی ۶۹٪ به میزان زیاد منجر به توسعه صنعت جهانگردی و تقویت شاخص‌های سیاسی و نظامی خواهد شد. اولویت سوم مولفه‌ها و شاخص‌های فرهنگی-اجتماعی با وزن نسبی ۵۱٪ به میزان بالای متوسط منجر به توسعه صنعت جهانگردی و تقویت شاخص‌های فرهنگی-اجتماعی می‌گردد. حسینی (۱۳۹۶)، در رساله دکتری خود به راهبردهای انتظامی توسعه گردشگری در جمهوری اسلامی ایران پرداخت و مدیریت‌های اولیه مشخص و سه مدیریت منتخب استخراج گردید: الف) تلاش دولت جهت جلب حمایت و توسعه زیرساخت‌های صنعت گردشگری، حمایت از سرمایه گذاری‌های داخلی و خارجی و برنامه ریزی دراز مدت و کاهش جابجائی مدیران کلان صنعت گردشگری در راستای سیاست‌های کلی نظام و سند چشم انداز ب) انجام دیپلماسی تامین امنیت مرزها (خصوصاً شرق) و بهره گیری از ظرفیت‌های نیروهای مسلح برای توسعه ظرفیت‌های گردشگری این مناطق پ) تاسیس پاسگاه و کلانتری ویژه گردشگران (پلیس گردشگری) با آموزش استاندارد مسلط به زبان‌های خارجی با اهداف توسعه امنیت گردشگران ارائه شد. عباسی کارجگان (۱۳۹۶) در رساله دکتری (کاربردی) خود تحت عنوان طراحی و تدوین الگوی سه بعدی مدیریت گردشگری با تأکید بر کلان شهر تهران نشان داد در طراحی الگوی مدیریت شهری تهران توجه به ۳ عامل

ساختاری (جاذبه‌ها، زیرساخت‌ها، محصولات، خدمات، منابع، ارتباطات، تحقیق، نظارت، برنامه ریزی و آگاهی بخشی)؛ محیطی (اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، فیزیکی جغرافیائی)؛ و محتوایی یا رفتاری (انتظارات، کیفیت تجربه، انگیزه‌ها و نیازها، کنش متقابل جامعه مهمان و میزبان) اهمیت دارد. ویولو (۲۰۲۰) به مقایسه فرهنگی برداشت گردشگران از امنیت در رابطه با رضایت از سفر پرداخت. نتایج بدست آمده حاکی است: برداشت مثبت از رعایت اصول بهداشتی، سلامتی، ایمنی و امنیت در کسب رضایت بازدیدکنندگان بخصوص آن‌هایی که اقامت طولانی تر داشته‌اند و با نقص در خدمات و یا کالا مواجه نشده‌اند، تاثیر بسزائی دارد؛ ملیت و تحصیلات بر کسب رضایت مؤثر است. زانگ و لام^۱ (۲۰۲۰)، در تحقیق خود تحت عنوان بررسی عوامل مؤثر بر توسعه گردشگران چینی در مسافرت به هنگ کنگ، نقش عوامل انتظامی را بسیار مهم ارزیابی کردند و بیان کرده‌اند که برای جذب بیشتر گردشگر در این منطقه این عوامل را باید در نظر گرفت. یانگ پنگ و می وو^۲ (۲۰۱۷) تحقیقی در مورد تئوری امنیت و عملکرد امنیت گردشگری به مطالعه موردی در استان جیانگ شی چین پرداختند. نتایج نشان داد که با رعایت کامل قوانین و مقررات، تقویت نظارت و ارزیابی ایمنی، بهبود امداد اضطراری و توجه به روابط عمومی در بحران، تضمین کامل بیمه، آگاهی بخشی مناسب به مردم می‌توان به اهداف ارتقاء امنیت گردشگری در استان جیانگ شی رسید.

بنابراین همانطور که مشخص است نتایج این تحقیق در راستای نتایج تحقیقات گذشته است و تحقیق حاضر سعی نموده است که روش‌های مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری پلیس را در قالب ابعاد و مولفه‌ها و شاخص‌های بومی‌سازی شده در استان‌های ساحلی شمال کشور ارائه نموده است.

به منظور بهبود هر چه بیشتر شاخص‌های تاثیرگذار بر مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری پیشنهادهایی به مدیران فراجا و حوزه گردشگری ارائه می‌گردد.

برای بهبود هر چه بیشتر بعد ساختاری و سازمانی پیشنهاد می‌شود که اقدامات لازم به شرح زیر انجام گیرد:

۱) مدیریت ترافیک و تلفات جاده‌ای بصورت متمرکز از مبدا (شروع سفر) تا مقصد و بالعکس صورت گیرد.

1. Jang & lam

2. Yan peng & Mei wu

- ۲) اجرای استانداردهای ترافیکی در راستای روان سازی ترافیکی از طریق مصوبات شورای عالی ترافیک استان‌ها دنبال گردد.
- ۳) برنامه منسجم انتظامی و شیوه نامه اصولی برای تامین امنیت مسافر از مبداء تا مقصد، از طریق فرماندهی انتظامی استان‌های فرستنده و مسیر تا مقصد و بالعکس صورت گیرد.
- ۴) برنامه ریزی امکانات و ملزومات مورد نیاز امنیت گردشگران در ستادهای تسهیلات سفر استانداری و فرمانداری‌ها دنبال گردد.
- ۵) توسعه زیرساخت‌ها و بسترهای چند برابر ظرفیت حوزه پلیس راه، راهور و انتظامی استانهای ساحلی شمال کشور از طریق معاونت طرح و برنامه فراجا در ستاد کل نیروهای مسلح تصویب و اعتبارات مورد نظر محقق شود.
- ۶) اختصاص منابع مالی و امکانات ملی به پلیس در حوزه گردشگری مناطق شمالی از طریق وزارت کشور و وزارت میراث فرهنگی گردشگری و صنایع دستی صورت گیرد.
- ۷) ساختار جدید انتظامی تحت عنوان پلیس گردشگری زیر مجموعه فرماندهی کل فراجا پیگیری گردد.
- ۸) نظارت بر همه زیر بخش‌های برون سازمانی مرتبط با خدمات حوزه گردشگری از طریق پلیس طبق شیوه نامه‌های تخصصی دنبال گردد.
- ۹) ایستگاه‌های ویژه پلیس گردشگری در مناطق هدف و مقاصد گردشگرپذیر استان‌های ساحلی ایجاد گردد.
- ۱۰) از طریق رسانه‌ها و فضای مجازی آگاهی رسانی و ارائه تصویر مثبت از عملکرد پلیس در حوزه خدمات ایمنی و امنیت گردشگران ارائه گردد.
- ۱۱) بانک اطلاعات و سامانه جامع جرائم مرتبط با حوزه گردشگری در استان‌های ساحلی شمال کشور ایجاد گردد.
- ۱۲) از ظرفیت نخبگان، دانشگاهیان و مشارکت موسسات تحقیقاتی در هوشمندسازی خدمات انتظامی استان‌های ساحلی شمال کشور بهره گیری شود.
- ۱۳) هم افزایی و برون سپاری برخی وظایف و خدمات انتظامی مناطق ساحلی شمال کشور به سازمان‌های مردم نهاد، بسیج و پلیس‌های افتخاری صورت گیرد.
- ۱۴) همکاری و مشارکت اعضاء قرارگاه فرهنگی اجتماعی، طرح‌های سالم سازی دریا و تفرجگاه‌ها با محوریت استانداری، فرمانداری‌ها و بخشداران دنبال گردد.

۱۵) انعطاف در ساختار انتظامی متناسب با تعطیلات و ایام خلوت (از جمله ظرفیت سازی کارکنان خرید خدمت و خرید ساعتی و پلیس افتخاری و بسیج در نیمه اول سال) در استان‌های ساحلی شمال کشور ایجاد گردد.

۱۶) از طریق معاونت فناوری اطلاعات و مراکز فرماندهی کنترل، توزیع صحیح گشت‌های ترافیکی، انتظامی اطلاعاتی با نصب دستگاه gps و بهره‌گیری از ظرفیت مدیریت ناوگان AVLS در مناطق گردشگری ساحلی شمال کشور انجام گردد.

برای بهبود هرچه بیشتر بعد رفتاری پیشنهاد می‌شود که اقدامات لازم به شرح زیر انجام گیرد:

۱) مهارت افزایی و تخصص‌گرایی حوزه پلیس گردشگری استان‌های شمالی برای کارکنان پلیس راهور، راه، انتظامی، اطلاعات، آگاهی و دریابانی انجام گردد.

۲) توسط کارشناسان خبره پلیس برای کارکنان خدمات دهنده حوزه گردشگری آموزش‌های حضوری پیشگیری از بزه‌دیدی و بزهکاری ارائه گردد.

۳) برای کلیه عوامل گشت پلیس در مقاصد و مسیر استان‌های ساحلی شمال کشور کلاس‌های آموزشی تخصصی شیوه ارائه خدمات مطلوب امنیتی انتظامی گردشگری ارائه گردد.

۴) از اپراتورهای مسلط به زبان‌های خارجی در مراکز فرماندهی و کنترل انتظامی استانهای ساحلی شمال کشور بکارگیری و مستمرا مورد آموزش قرار گیرند.

۵) کلاس‌های تخصصی آشنایی کارکنان پلیس با کانون‌های جرم خیزی و شیوه شگرد مجرمان در مناطق گردشگری اجرا گردد.

۶) توسط پلیس نظارت بر اماکن عمومی فرایندهای تخصصی نظارتی کنترل کیفیت خدمات ارائه شده متصدیان اصناف در مناطق ساحلی شمال کشور اجرا گردد.

۷) با استفاده از مشوق‌های انگیزشی ارتقا سطح رضایتمندی کارکنان پلیس در ارائه خدمات رسانی مطلوب شبانه روزی در مناطق گردشگری اقدام گردد.

۸) برخورد سریع و قاطع با مجرمان و سارقان در حوزه گردشگری توسط ضابطین و دستگاه قضایی صورت گیرد.

برای بهبود هرچه بیشتر بعد زمینه‌ای پیشنهاد می‌شود که اقدامات لازم به شرح زیر انجام گیرد:

۱) فرهنگ سازی عفاف و حجاب در محیط‌های گردشگری با استفاده از همه ظرفیت‌های بومی و مشارکت‌های محلی دنبال گردد.

۲) فرهنگ و عرف حاکم در مناطق گردشگری توسط گردشگران رعایت و پلیس به‌عنوان ناظم اجتماعی شیوه تذکرات ارشادی ایجابی را در این مناطق دنبال نماید.

۳) پلیس (طراز انقلاب اسلامی مد نظر مقام معظم رهبری) با همکاری نهادهای فرهنگی اجتماعی نسبت به الگوسازی هنجارهای صحیح پوشش اسلامی در مناطق ساحلی گردشگری شمال کشور اقدام نماید.

۴) فرهنگ سازی رفتاری صحیح کارکنان پلیس برای مردم، ارائه دهندگان خدمات عمومی و گردشگران در مناطق گردشگری صورت گیرد.

در پایان با توجه به تفاوت‌های فرهنگی، محیطی و اجتماعی در استان‌های مختلف کشور و همچنین شرایط گردشگری متفاوت در استان‌های مختلف کشور پیشنهاد می‌گردد الگوی مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری را در سایر استان‌های کشور مورد بررسی قرار دهند و نتایج را با نتایج بدست آمده در این پژوهش مقایسه کنند و به نتایج جامع تر دست یابند.

به منظور توسعه و افزایش قدرت توضیحی شبکه مضمونی بدست آمده، پیشنهاد می‌شود پژوهشگران آتی الگوی مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری را از طریق تعدیل‌گری متغیرهای جمعیت‌شناختی که ممکن است این الگو را تحت تاثیر قرار دهند، بررسی نمایند و تأثیر تعدیل‌گری این عوامل را در پژوهش نظر بگیرند.

پژوهشگران آتی می‌توانند برای مشخص نمودن هرچه بیشتر اهمیت موضوع تحقیق، به پیامدهای مدیریت انتظامی در امنیت گردشگری نیز بپردازند.

پیشنهاد می‌گردد تحقیقات مشابه در این حوزه با استفاده از نظریه داده بنیاد انجام شود، بدیهی است چنین تحقیقاتی مسیر تکاملی را طی کرده و نواقص احتمالی تحقیق را رفع می‌نماید.

۱. باقری، فاطمه، قادری، اسماعیل، فرزین، محمدرضا و کاظمیان، غلامرضا (۱۳۹۷). مدیریت گردشگری ساحلی، تحلیل رویکرد یکپارچه، فصلنامه علمی پژوهشی گردشگری و توسعه، ۷ (۴)، ۱۷۵-۲۰۴.
۲. بیات، بهرام، شرافتی پور، جعفر و عبدی، نرگس (۱۳۹۹). پیشگیری از جرم با تکیه بر رویکرد اجتماع محور. تهران: معاونت اجتماعی ناجا- اداره کل مطالعات اجتماعی.
۳. حسینی، سید تقی (۱۳۹۶). راهبردهای انتظامی امنیت گردشگری ج.ا.ایران، رساله دکتری دانشگاه دفاع ملی، تهران.
۴. عبدی، توحید (۱۳۹۹). تبیین رویکرد جامعه محوری پلیس. فصلنامه دانش انتظامی، ۶ (۴)، ۱۳-۲۸.
۵. فرجی، مرتضی (۱۳۹۹). ارائه استراتژی توسعه صنعت جهانگردی در راستای تامین امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران. رساله دکتری دانشگاه عالی دفاع ملی، دانشکده امنیت، تهران.
۶. عباسی کار جگان، دود، ضیائی، محمود، کاظمیان، غلامرضا و کروی، مهدی (۱۳۹۶). طراحی و تدوین الگوی سه بعدی مدیریت گردشگری کلان شهر تهران. برگرفته از رساله دکتری دانشگاه علامه طباطبائی، فصلنامه مطالعات مدیریت گردشگری، ۱۲ (۳۷)، ۱-۲۳.
۷. معین، محمد (۱۳۹۹). فرهنگ فارسی. چاپ هشتم، تهران: نشر امیر کبیر.

8. Peng, Y., & Wu, M. (2017, July). Research on the Theory and Practice of Tourism Security-A Case Study for Jiangxi Province. In 2017 3rd International Conference on Economics, Social Science, Arts, Education and Management Engineering (ESSAEME 2017). Atlantis Press.
9. Zhang wei (2020) the motivations constraints and decisions making of Beijing out board tourists. Phd: dissertations university of Waikato Hamiiton newzeland.

